

8124/2017 ΜΠΡ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ (705795)

(Α' ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΝΟΜΟΣ)

Αυτοκινητικό ατύχημα. Άσκηση αγωγών αποζημίωσης και χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης. Προϋποθέσεις για την επιδίκαση της χρηματικής παροχής του αρ. 931 ΑΚ. Αρκεί η απλή δυνατότητα για τη συνήθη πορεία των πραγμάτων και δεν απαιτείται βεβαιότητα δυσμενούς επιρροής της αναπηρίας ή παραμόρφωσης στην επαγγελματική, οικονομική και κοινωνική εξέλιξη του προσώπου. Το ποσό που δικαιούται ο παθών προς το σκοπό αυτό δεν υπολογίζεται με τα μέτρα της αποζημίωσης, καθώς η επιδίκαση του ποσού αυτού δε συνδέεται με συγκεκριμένη περιουσιακή ζημία, αλλά εναπόκειται στη διακριτική ευχέρεια του δικαστή. Στοιχεία που λαμβάνει υπόψη του. Επιδίκαση στον παθόντα ως ιδιαίτερης αποζημίωσης κατ'αρ. 931 ΑΚ του ποσού των 50.000 ευρώ. Δέχεται εν μέρει τις αγωγές.

Αριθμός απόφασης: 8124/2017

(Αριθμός κατάθεσης α' αγωγής 20217/2015)

(Αριθμός κατάθεσης β' αγωγής 233/2016)

ΕΙΔΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τη Δικαστή Ευανθία Αντωνάκη, Πρωτοδίκη, που ορίσθηκε από την Πρόεδρο του Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης του Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης και από τη γραμματέα Δέσποινα Ταρασίδου.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του την 7η Φεβρουάριου 2017 για να δικάσει τις με αριθ. καταθέσεως .../22-10-2015 και .../11-1-2016 αγωγές, με αντικείμενο αποζημίωση από αυτοκινητικό ατύχημα, μεταξύ :

ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΝΤΟΣ (α' αγωγής) : ..., κατοίκου Αναγέννησης Σερρών, ο οποίος παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου του δικηγόρου Ανάργυρου **Χατζοπλάκη** (Α.Μ.8931), που κατέθεσε προτάσεις. Συμπαραστάθηκε η ασκούμενη δικηγόρος Στεφανία Καφάζη.

ΤΩΝ ΕΝΑΓΟΜΕΝΩΝ: 1) ..., κατοίκου... Θεσσαλονίκης και 2) της ανώνυμης ασφαλιστικής εταιρίας με την επωνυμία «.....», που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, οι οποίοι παραστάθηκαν δια του πληρεξουσίου τους δικηγόρου Ιωάννη Δαρούδη (Α.Μ. 1812), που κατέθεσε προτάσεις.

ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΝΤΟΣ (β' αγωγής): ..., κατοίκου Αναγέννησης Σερρών, ο οποίος παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου του δικηγόρου Ανάργυρου **Χατζοπλάκη** (Α.Μ. 8931), που κατέθεσε προτάσεις. Συμπαραστάθηκε η ασκούμενη δικηγόρος Στεφανία Καφάζη.

ΤΩΝ ΕΝΑΓΟΜΕΝΩΝ: 1)..., κατοίκου .. Θεσσαλονίκης και 2) της ανώνυμης ασφαλιστικής εταιρίας με την επωνυμία «.....», που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, οι οποίοι παραστάθηκαν δια του πληρεξουσίου τους δικηγόρου Ιωάννη Δαρούδη (Α.Μ. 1812), που κατέθεσε προτάσεις.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, μετά την εκφώνησή της από το σχετικό πινάκιο, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και τις έγγραφες προτάσεις τους.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Φέρονται προς συζήτηση ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου οι με αριθ. καταθ. 20217/2015 και 233/2016 αγωγές, με αντικείμενο αποζημίωση από το ίδιο αυτοκινητικό ατύχημα και πρέπει, κατ' εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 31, 246 και 591 παρ.1 ΚΠολΔ, να συνεκδικασθούν, γιατί έτσι διευκολύνεται και επιταχύνεται η διεξαγωγή της δίκης και επέρχεται μείωση των εξόδων.

Ι. Με την κρινόμενη, υπό στοιχείο α', αγωγή, ο ενάγων εκθέτει ότι στον αναφερόμενο σ' αυτή τόπο και χρόνο ο πρώτος εναγόμενος, οδηγώντας το με αριθμό κυκλοφορίας ... ΙΧΕ αυτοκίνητό του, το οποίο ήταν ασφαλισμένο για την έναντι τρίτων αστική ευθύνη στην δεύτερη εναγόμενη ασφαλιστική εταιρία, προκάλεσε, από αποκλειστική του υπαιτιότητα, τροχαίο ατύχημα, συνεπεία του οποίου τραυματίσθηκε σοβαρά ο ίδιος και καταστράφηκε ολοσχερώς το με αριθ. κυκλοφορίας ... αυτοκίνητό του, κατά τη σύγκρουση που έγινε κάτω από τις συνθήκες

που αναφέρονται στην αγωγή. Με βάση τα ανωτέρω και μετά την παραδεκτή τροπή μέρους των αγωγικών αιτημάτων σε αναγνωριστικά, ζητεί: Α) να υποχρεωθούν οι εναγόμενοι, ευθυνόμενοι εις ολόκληρον, να του καταβάλουν το ποσό των 40.000,00 ευρώ που αφορά μέρος της χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης, επιφυλασσόμενος για το ποσό των 44,00 ευρώ που προτίθεται να ζητήσει παριστάμενος ως πολιτικώς ενάγων στην ποινική δίκη και μέρος της αυτοτελούς, κατ' άρθρο 931 ΑΚ, αποζημίωσης και Β) να αναγνωριστεί ότι οι εναγόμενοι, ευθυνόμενοι εις ολόκληρον, οφείλουν να του καταβάλουν το ποσό των 641.806,58 ευρώ που αφορά ιατρικές δαπάνες και νοσήλια, την πλασματική δαπάνη για την απασχόληση βοηθού-συμπαραστάτη, ολοσχερή καταστροφή του αυτοκινήτου του, τα έξοδα μετακίνησής ζημία λόγω της στέρησης του επαγγελματικού αυτοκινήτου πρόσληψη υπαλλήλου στην επιχείρησή του, καθώς και μέρος της ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης και της αυτοτελούς, κατ' άρθρο 931 ΑΚ, αποζημίωσης με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής. Ζητεί, επίσης, ηρυχθεί η απόφαση προσωρινώς εκτελεστή, ως προς τα καταψηφιστικά ής αιτήματα, να διαταχθεί η προσωπική κράτηση του πρώτου εναγομένου, μέσο αναγκαστικής εκτέλεσης της απόφασης και να καταδικαστούν οι εναγόμενοι στην καταβολή της δικαστικής του δαπάνης. Με το παραπάνω περιεχόμενο και αιτήματα, η αγωγή αρμόδια και παραδεκτά εισάγεται για να συζητηθεί ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου {άρθρ. 14 παρ 2, 16 αριθ. 12, 22, 35, 37, ΚΠολΔ), κατά την ειδική διαδικασία των άρθρων 666, 667, 670-677 ΚΠολΔ, σε συνδυασμό με το άρθρο 681Α ΚΠολΔ και είναι επαρκώς ορισμένη, πλην του ενδίκου κονδυλίου της ζημίας εκ της στερήσεως της χρήσεως του επαγγελματικού οχήματος του ενάγοντος για το χρονικό διάστημα από 14-6-2015 έως 31-12-2015, ποσού 8.000,00 ευρώ, το οποίο είναι αόριστο και ως εκ τούτου απορριπτό, αφού στο δικόγραφο της αγωγής δεν αναφέρονται συγκεκριμένα πραγματικά περιστατικά που προσδιορίζουν την προσδοκία ορισμένου κέρδους από τη χρήση του εν λόγω αυτοκινήτου, μετά την αφαίρεση των εξόδων, με βάση την κατά τη συνήθη πορεία των πραγμάτων πιθανότητα, αλλά ο ενάγων αρκείται στη γενική αναφορά ότι από την ατομική του επιχείρηση διανομής ξηρών καρπών κερδίζει κατά μέσο όρο καθαρές αποδοχές 40,00 ευρώ ημερησίως. Περαιτέρω, η αγωγή είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 914, 932, 297, 298, 299, 330 εδ, β, 340, 345, ΑΚ 2,4,9,10 Ν ΓπΝ/1011, 10 Ν 489/1976, 70, 176 ΚΠολΔ. Πρέπει, επομένως, να εξετασθεί περαιτέρω κατ' ουσίαν, εφόσον, για το παραδεκτό της συζητήσεώς της, καταβλήθηκε το αναλογούν τέλος δικαστικού ενσήμου (βλ. το με αριθ./31-1-2017 διπλότυπο είσπραξης της Δ.Ο.Υ. Α` Θεσσαλονίκης) αναφορικά με το καταψηφιστικό αίτημά της.

II. Με την κρινόμενη, υπό στοιχείο β' αγωγή, ο ενάγων εκθέτει ότι στον αναφερόμενο σ' αυτή τόπο και χρόνο ο πρώτος εναγόμενος, οδηγώντας το με αριθμό κυκλοφορίας αυτοκίνητό του, το οποίο ήταν ασφαλισμένο για την έναντι τρίτων αστική ευθύνη στη δεύτερη εναγομένη ασφαλιστική εταιρία, προκάλεσε, από αποκλειστική του υπαιτιότητα, τροχαίο ατύχημα, συνεπεία του οποίου τραυματίσθηκε ο ίδιος, συνοδηγός στο με αριθ. κυκλοφορίας αυτοκίνητο που οδηγούσε ο, κατά τη σύγκρουση που έγινε κάτω από τις συνθήκες που αναφέρονται στην αγωγή. Με βάση τα ανωτέρω και μετά την παραδεκτή τροπή των αγωγικών αιτημάτων, στο σύνολό τους, σε αναγνωριστικά, ζητεί να αναγνωριστεί ότι οι εναγόμενοι, ευθυνόμενοι εις ολόκληρον, οφείλουν να του καταβάλουν το ποσό των 22.756,00 ευρώ, που αφορά την πλασματική δαπάνη για την απασχόληση εργατών στην αγροτική του επιχείρηση και τη χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης, επιφυλασσόμενος για το ποσό των 44,00 ευρώ που προτίθεται να ζητήσει παριστάμενος ως πολιτικώς ενάγων στην ποινική δίκη, με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής και να καταδικαστούν οι εναγόμενοι στην καταβολή της δικαστικής του δαπάνης. Με το παραπάνω περιεχόμενο και αιτήματα, η αγωγή αρμόδια και παραδεκτά εισάγεται για να συζητηθεί ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου (άρθρ. 14 παρ. 2, 16 αριθ. 12, 22, 35, 37, ΚΠολΔ), κατά την ειδική διαδικασία των άρθρων 666, 667, 670-677 ΚΠολΔ, σε συνδυασμό με το άρθρο 681Α ΚΠολΔ και είναι επαρκώς ορισμένη, πλην του ενδίκου κονδυλίου πλασματικής απασχόλησης εργατών στην αγροτική επιχείρηση του ενάγοντος, ποσού 4.800,00 ευρώ, το οποίο είναι αόριστο και ως εκ τούτου απορριπτό, αφού στο δικόγραφο της αγωγής δεν αναφέρονται συγκεκριμένα πραγματικά περιστατικά που προσδιορίζουν την προσδοκία ορισμένου κέρδους από την επιχείρησή του μετά την αφαίρεση των εξόδων, με βάση την κατά τη συνήθη πορεία των πραγμάτων πιθανότητα καθώς και τις ειδικές περιστάσεις και τα ληφθέντα προπαρασκευαστικά μέτρα (έκταση των αγροτεμαχίων που καλλιεργούσε, είδος των καλλιεργειών), αλλά ο ενάγων αρκείται στη γενική αναφορά ότι αναγκάστηκε να χρησιμοποιήσει στις καλλιεργητικές εργασίες δύο φιλικά του πρόσωπα χωρίς αμοιβή, ενώ εάν προσλάμβανε εργάτες επ' αμοιβή θα κατέβαλε σ' αυτούς ποσό 40,00 ευρώ ημερησίως. Περαιτέρω, η αγωγή είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 914, 932, 297, 298, 299, 330 εδ, β, 340, 345, ΑΚ 2,4,9,10 Ν ΓπΝ/1011, 10 Ν 489/1976, 70, 176 ΚΠολΔ. Πρέπει, επομένως, να εξετασθεί περαιτέρω κατ' ουσίαν, εφόσον, μετά την τροπή του συνόλου των αιτημάτων σε αναγνωριστικά, δεν απαιτείται καταβολή τέλους δικαστικού ενσήμου.

III. Κατά τη διάταξη του άρθρου 931 του ΑΚ " η αναπηρία `` ή η παραμόρφωση που προξενήθηκε στον παθόντα λαμβάνεται υπόψη κατά την επιδίκαση της αποζημίωσης αν επιδρά στο μέλλον του". Ως "αναπηρία" θεωρείται κάποια έλλειψη της σωματικής, νοητικής ή ψυχικής ακεραιότητας του προσώπου, ενώ ως "παραμόρφωση" νοείται κάθε ουσιώδης αλλοίωση της εξωτερικής εμφάνισης του προσώπου, η οποία καθορίζεται όχι αναγκάτως κατά τις απόψεις της ιατρικής, αλλά κατά τις αντιλήψεις της ζωής. Περαιτέρω, ως "μέλλον" νοείται η επαγγελματική, οικονομική και κοινωνική εξέλιξη του προσώπου. Δεν απαιτείται βεβαιότητα δυσμενούς επιρροής της αναπηρίας ή παραμόρφωσης στο μέλλον του προσώπου. Αρκεί και απλή δυνατότητα κατά τη συνήθη πορεία των πραγμάτων. Στον επαγγελματικό - οικονομικό τομέα η αναπηρία ή η παραμόρφωση του ανθρώπου, κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας, αποτελεί αρνητικό στοιχείο στα πλαίσια του ανταγωνισμού και της οικονομικής εξέλιξης και προαγωγής του. Οι δυσμενείς συνέπειες είναι περισσότερο έντονες σε περιόδους οικονομικών δυσχερειών και στενότητας στην αγορά εργασίας. Οι βαρυνόμενοι με αναπηρία ή παραμόρφωση μειονεκτούν και κινδυνεύουν να βρεθούν εκτός εργασίας έναντι των υγιών συναδέλφων τους. Η διάταξη του άρθρου 931 του Α.Κ. προβλέπει επιδίκαση από το δικαστήριο χρηματικής παροχής στον παθόντα αναπηρία ή παραμόρφωση, εφόσον συνεπεία αυτών επηρεάζεται το μέλλον του. Η χρηματική αυτή παροχή δεν αποτελεί αποζημίωση, εφόσον η τελευταία εννοιολογικά συνδέεται με την επίκληση και απόδειξη ζημίας περιουσιακής, δηλαδή διαφοράς μεταξύ της

περιοριστικής κατάστασης μετά το ζημιογόνο γεγονός και εκείνης που θα υπήρχε χωρίς αυτό. Εξάλλου, η ένεκα της αναπηρίας ή παραμόρφωσης ανικανότητα προς εργασία, εφόσον προκαλεί στον παθόντα περιουσιακή ζημία αποτελεί βάση αξίωσης προς αποζημίωση που στηρίζεται στη διάταξη του άρθρου 929 του Α.Κ. (αξίωση διαφυγόντων εισοδημάτων). Όμως, η αναπηρία ή η παραμόρφωση ως τοιαύτη δεν σημαίνει κατ' ανάγκη πρόκληση στον παθόντα περιουσιακής ζημίας. Δεν μπορεί να γίνει πρόβλεψη ότι η αναπηρία ή η παραμόρφωση θα προκαλέσει στον παθόντα συγκεκριμένη περιουσιακή ζημία. Είναι όμως βέβαιο ότι η αναπηρία ή η παραμόρφωση, ανάλογα με το βαθμό της και τις λοιπές συντρέχουσες περιστάσεις (ηλικία, φύλο, κλίσεις και επιθυμίες του παθόντος), οπωσδήποτε

θα έχει δυσμενή επίδραση στην κοινωνική - οικονομική εξέλιξη τούτου, κατά τρόπο όμως που δεν δύναται επακριβώς να προσδιορισθεί. Η δυσμενής αυτή επίδραση είναι δεδομένη και επομένως δεν δικαιολογείται εμμονή στην ανάγκη προσδιορισμού του ειδικού τρόπου της επιδράσεως αυτής και των συνεπειών της στο κοινωνικό - οικονομικό μέλλον του παθόντος. Προέχον και κρίσιμο είναι το γεγονός της αναπηρίας ή της παραμόρφωσης ως βλάβης του σώματος ή της υγείας του προσώπου, δηλαδή ως ενός αυτοτελούς έννομου αγαθού, που απολαύει και συνταγματικής προστασίας σύμφωνα με τις παραγράφους 3 και 6 του άρθρου 21 του Συντάγματος, όχι μόνο στις σχέσεις των πολιτών προς το Κράτος, αλλά και στις μεταξύ των πολιτών σχέσεις, χωρίς αναγκαία η προστασία αυτή να συνδέεται με αδυναμία πορισμού οικονομικών ωφελημάτων ή πλεονεκτημάτων. Έτσι, ορθότερη κρίνεται η ερμηνεία της διατάξεως του άρθρου 931 του Α.Κ., που την καθιστά εφαρμόσιμη, σύμφωνα με την οποία προβλέπεται από τη διάταξη αυτή η επιδίκαση στον παθόντα αναπηρία ή παραμόρφωση ενός εύλογου χρηματικού ποσού ακριβώς λόγω της αναπηρίας ή της παραμόρφωσης, χωρίς σύνδεση με συγκεκριμένη περιουσιακή ζημία, η οποία άλλωστε και δεν δύναται να προσδιορισθεί. Επομένως, το ποσό που δικαιούται ο παθών κατά το άρθρο 931 του Α.Κ., δεν υπολογίζεται με τα μέτρα της αποζημίωσης, αλλά εναπόκειται στη διακριτική ευχέρεια του Δικαστή να το καθορίσει κατά δίκαιη κρίση σε εύλογο χρηματικό ποσό, με βάση αφενός το είδος, την έκταση και τις συνέπειες της αναπηρίας ή παραμόρφωσης του παθόντος και αφετέρου την ηλικία, το φύλο, τις κλίσεις του παθόντος και τον βαθμό συνυπαιτιότητάς του. Είναι πρόδηλο ότι η κατά τη διάταξη του άρθρου 931 του Α.Κ. αξίωση για αποζημίωση λόγω αναπηρίας ή παραμόρφωσης είναι διαφορετική από την κατά τη διάταξη του άρθρου 929 του Α.Κ. αξίωση αποζημίωσης για διαφυγόντα εισοδήματα του παθόντος, που κατ' ανάγκη συνδέεται με επίκληση και απόδειξη συγκεκριμένης περιουσιακής ζημίας λόγω της ανικανότητας του παθόντος προς εργασία και από την κατ' άρθρου 932 του Α.Κ. αξίωση για χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης και είναι αυτονόητο ότι όλες οι παραπάνω αξιώσεις δύνανται να ασκηθούν είτε σωρευτικά είτε μεμονωμένα, αφού πρόκειται για αυτοτελείς αξιώσεις και η θεμελίωση κάθε μιας από αυτές δεν προϋποθέτει αναγκαία την ύπαρξη και των λοιπών (ΑΠ 158/2016, ΑΠ 150/2015, ΑΠ 72/2012 ΝΟΜΟΣ).

IV. Από την εκτίμηση όλων των εγγράφων που οι διάδικοι επικαλούνται και προσκομίζουν νόμιμα, στα οποία περιλαμβάνονται τα έγγραφα της ποινικής δικογραφίας και οι με αριθ./6-2-2017 και .../6-2-2017 ένορκες βεβαιώσεις των μαρτύρων ... και ..., που δόθηκαν ενώπιον της συμβολαιογράφου Θεσσαλονίκης με επιμέλεια των εναγόντων, μετά από νόμιμη κλήτευση των εναγομένων (βλ. τις με αριθ. .../31-1-2017 και1-2-2017 εκθέσεις επιδόσεως των δικαστικών επιμελητών του Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκηςκαι του Πρωτοδικείου Αθηνών ..., αντίστοιχα), αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Στις 13 Ιουνίου 2015 και περί ώρα 21:50, ο ενάγων της υπό στοιχείο α' αγωγής, ..., οδηγώντας το με αριθ. κυκλοφορίας ..αυτοκίνητό του και έχοντας συνοδηγό τον ενάγοντα της υπό στοιχείο β' αγωγής, αδελφό του ..., κινείτο επί της Π.Ε.Ο. Θεσσαλονίκης-Καβάλας, με κατεύθυνση προς Θεσσαλονίκη. Η Π.Ε.Ο. Θεσσαλονίκης-Καβάλας είναι διπλής κυκλοφοριακής κατεύθυνσης, με μία λωρίδα κυκλοφορίας ανά κατεύθυνση, έχει πλάτος οδοστρώματος 7,4 μ. και είναι ευθεία. Τη δεδομένη χρονική στιγμή επικρατούσαν συνθήκες νύχτας χωρίς τεχνητό φωτισμό, καλοκαιρία, η κυκλοφορία των οχημάτων ήταν κανονική και η ορατότητα δεν περιοριζόταν, ενώ το ανώτατο επιτρεπόμενο όριο ταχύτητας ορίζεται με ρυθμιστικές πινακίδες στα 70 χιλ/ώρα (βλ. την από 13-6-2015 έκθεση αυτοψίας του Τ.Τ. λητήρας και το πρόχειρο σχεδιάγραμμα του τόπου του ατυχήματος που τη συνοδεύει). Την ίδια χρονική στιγμή ο πρώτος εναγόμενος, οδηγώντας το με αριθ. κυκλοφορίας ... αυτοκίνητό του, το οποίο ήταν ασφαλισμένο για την έναντι τρίτων αστική ευθύνη στη δεύτερη εναγομένη ασφαλιστική εταιρία, κινείτο στην ίδια Π.Ε.Ο., ομόρροπα με το αυτοκίνητο των εναγόντων και πίσω από αυτό. Μόλις ο πρώτος εναγόμενος έφτασε στο ύψος του 34,5ου χιλιόμετρου της Π.Ε.Ο., λίγο πριν από το χωριό Γερακαρού, από έλλειψη της προσοχής που όφειλε να επιδείξει ως μέσος συνετός οδηγός και από ανεπιτηδεύτητα κατά την οδήγηση, κινούμενος ταυτόχρονα με αυξημένη ταχύτητα και χωρίς να τηρεί την απαιτούμενη απόσταση ασφαλείας από το προπορευόμενο όχημα, απώλεσε τον έλεγχο του αυτοκινήτου του και επέπεσε με σφοδρότητα στο οπίσθιο τμήμα του αυτοκινήτου των εναγόντων, το οποίο εξαιτίας της σύγκρουσης εξετράπη της πορείας του και κατόπιν αλληπάλληλων ανατροπών κατέληξε σε παρακείμενο αγροτεμάχιο, με αποτέλεσμα τις υλικές βλάβες αυτού και τον τραυματισμό του οδηγού και του συνοδηγού. Ενόψει των ανωτέρω, το ένδικο ατύχημα οφείλεται σε αποκλειστική υπαιτιότητα του πρώτου εναγομένου, ο οποίος δεν κατέβαλε την προσήκουσα επιμέλεια και προσοχή την οποία μπορούσε, αναλόγως των αντικειμενικών περιστάσεων και όφειλε, κατά τους νομικούς κανόνες, τις επικρατούσες οδικές και κυκλοφοριακές συνθήκες και την κοινή πείρα και λογική, να καταβάλει, ως μέσος συνετός οδηγός και η οποία θα οδηγούσε σε πρόβλεψη του ζημιογόνου αποτελέσματος (άρθρο 330 ΑΚ). Ειδικότερα, η υπαιτιότητα του συνίσταται στο ότι οδηγούσε το αυτοκίνητό του χωρίς την απαιτούμενη σύνεση, χωρίς να έχει διαρκώς τεταμένη την προσοχή του και χωρίς να ασκεί τον έλεγχο και την εποπτεία αυτού κατά τρόπο που να μην εκθέτει σε κίνδυνο ή να μη επιφέρει οποιαδήποτε κυκλοφοριακή ανωμαλία στους λοιπούς χρήστες της οδού, έχοντας αναπτύξει μεγάλη, για τις συνθήκες της οδού, ταχύτητα και μη τηρώντας, παράλληλα, την απαιτούμενη απόσταση ασφαλείας από το προπορευόμενο όχημα (παράβαση των άρθρων 12 παρ. 1, 19 παρ. 1,3,7 του ΚΟΚ). Παράλληλα με τον πρώτο εναγόμενο ευθύνεται αλληλεγγύως και η δεύτερη εναγομένη ασφαλιστική εταιρία, λόγω της σύμβασης ασφάλισης του ζημιογόνου αυτοκινήτου για πρόκληση ζημιών σε τρίτους. Για την πρόκληση του ενδίκου ατυχήματος δεν φέρει καμία ευθύνη ο ενάγων της υπό στοιχείο α' αγωγής, καθώς αποδείχθηκε ότι ο τελευταίος

κινείτο με την ενδεχόμενη για τις περιστάσεις και τις συνθήκες της οδού ταχύτητα και είχε τεταμένη την προσοχή του στην οδήγηση, ώστε να είναι σε θέση, ανά πάσα στιγμή, να έχει τον έλεγχο του σχήματός του και να εκτελεί τους απαιτούμενους χειρισμούς, η δε αιφνίδια και μη αναμενόμενη οπίσθια πρόσκρουση του εναγομένου ενώ ο ίδιος βρισκόταν σε κανονική και ευθύγραμμη πορεία στην ανωτέρω οδό, στέρησε από αυτόν τη δυνατότητα διενέργειας οποιουδήποτε αποφευκτικού ελιγμού ώστε να αποφύγει τη σύγκρουση. Αποδείχθηκε, περαιτέρω, ότι από την παραπάνω σύγκρουση τραυματίστηκαν αμφότεροι οι ενάγοντες και διακομίσθηκαν στο ΓΝΘ «Γ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ». Ο ενάγων της υπό στοιχείο α' αγωγής,διαπιστώθηκε ότι υπέστη τραυματική απόσχιση αριστερού τραυματισμού της αριστερής κοινής μηριαίας φλέβας, κάταγμα σωμάτος Θ2 και Θ8 σπονδύλων, κατάγματα εγκάρσιων αποφύσεων Θ4 σπονδύλων αριστερά, διατροχαντήριο κάταγμα δεξιού μηριαίου, κάταγμα αριστερά άνω - κάτω ηβικού κλάδου και μικρό κάταγμα αριστερής κοτύλης. Νοσηλεύθηκε στη ΜΕΘ όπου και παρέμεινε έως τις 19-6-2015, ενώ στις 17-6-2015 υποβλήθηκε σε ήλωση διατροχαντήριου κατάγματος δεξιά και οπίσθια σπονδυλοδεσία Θ7-Θ9. Στις 19-6-2015 μεταφέρθηκε στην Ορθοπαιδική Κλινική όπου νοσηλεύθηκε έως τις 29-6-2015 οπότε έλαβε εξιτήριο, με οδηγίες για κλειστή νοσηλεία σε Κέντρο Αποκατάστασης για ένα μήνα για κινησιοθεραπεία ισχίων και γονάτων, έγερση με τη βοήθεια ζώνης οσφύς, μερική φόρτιση, βάδιση με τραπεζοειδή βακτηρία, αφαίρεση ραμμάτων σπονδυλοδεσίας και ήλωσης στις 3-7-2015 και επανέλεγχο, καθώς και έλεγχο με υπέρηχο οσχέου και δεξιού όρχεως, επανέλεγχο από αγγειοχειρουργό και triplex αγγείων κάτω άκρων, ενώ συνεστήθη και αναρρωτική άδεια για τρεις μήνες (βλ. τα από 29-6-2015 εξιτήριο και ενημερωτικό σημείωμα του ανωτέρω νοσοκομείου και την από 29-6-2015 ιατρική γνωμάτευση του καθηγητή ορθοπαιδικής στο ανωτέρω νοσοκομείο,). Μετά την έξοδό του από το νοσοκομείο, ο ενάγων μεταφέρθηκε για κλειστή νοσηλεία στο Κέντρο Αποκατάστασης «.....», όπου παρέμεινε έως τις 3-8-2015. Στη συνέχεια εξετάστηκε στα εξωτερικά ιατρεία του ίδιου νοσοκομείου στις 5-10-2015 και στις 9-11-2015 λαμβάνοντας αναρρωτική άδεια για δύο μήνες σε συνέχεια της προηγούμενης (βλ. τις με αριθ. .../5-10-2015 και .../9-11-2015 ιατρικές βεβαιώσεις), ενώ στις 9-12-2015 υποβλήθηκε σε αφαίρεση υλικών εσωτερικής οστεοσύνθεσης διατροχαντήριου κατάγματος δεξιού ισχίου και νοσηλεύθηκε έως τις 14-12-2015 (βλ. την /14-12-2015 ιατρική βεβαίωση). Την 1-2-2016 υποβλήθηκε σε αφαίρεση υλικών εσωτερικής οστεοσύνθεσης και συνεστήθη αναρρωτική άδεια ενός ακόμη μήνα (βλ. την .../1-2-2016 ιατρική βεβαίωση), ενώ συνέχισε να εξετάζεται στα εξωτερικά ιατρεία του ίδιου νοσοκομείου στις 10-3-2016 και στις 5-5-2016 πάσχοντας από ραχιαλγία και οσφυαλγία επί εδάφους σπονδυλοδεσίας και χορηγήθηκε αναρρωτική άδεια για δύο ακόμη μήνες (βλ. τις με αριθ. .. /10-3-2016 και .. /5-5-2016 ιατρικές βεβαιώσεις). Οι εναγόμενοι ισχυρίζονται ότι ο ενάγων οδηγός του αυτοκινήτου είναι συνυπαίτιος του τραυματισμού του χρήσης ζώνης ασφαλείας, σε ποσοστό 50%. Ο ισχυρισμός αυτός απορριπτός, ως αβάσιμος στην ουσία, καθώς δεν αποδείχθηκε ότι ο ενάγων δεν ήταν προοδεδμένος με ζώνη ασφαλείας. Αντίθετα, από το είδος των κατά τα ανωτέρω τραυματισμών του, αποδεικνύεται ότι ο ενάγων οδηγός του αυτοκινήτου, κατά το χρόνο της ενδίκου συγκρούσεως φορούσε ζώνη ασφαλείας, όπως ήταν υποχρεωμένος. Το γεγονός αυτό προκύπτει κυρίως από τα ανωτέρω αναφερόμενα έγγραφα του Γ.Ν.Θ. «Γ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ», σύμφωνα με τα οποία οι κακώσεις που υπέστη περιορίζονται στην περιοχή της θωρακικής χώρας, της λεκάνης και της πυέλου και καθόλου στην περιοχή της κεφαλής και των άνω άκρων, έτσι ώστε να συνάγεται με ασφάλεια το συμπέρασμα ότι από τη σφοδρότητα της σύγκρουσης το σώμα του οδηγού χτυπήθηκε στο εμπρόσθιο και κάτω μέρος του από εσωτερικά όργανα του αυτοκινήτου, λαμβανομένων υπόψη των εκτεταμένων φθορών που προκλήθηκαν στο αυτοκίνητο και των στρεβλώσεων που υπέστη εξαιτίας της σύγκρουσης και των αλληπάλληλων ανατροπών του μέχρι να ακινητοποιηθεί σε παρακείμενο αγρό, ο οποίος, σημειωτέον, βρίσκεται χαμηλότερα από το επίπεδο του οδοστρώματος, οι οποίες είχαν ως συνέπεια την ολοσχερή καταστροφή του, όπως θα αναφερθεί κατωτέρω. Σε διαφορετική περίπτωση, εάν δηλαδή ο ενάγων οδηγός δεν είχε κάνει χρήση της ζώνης ασφαλείας, οι βλάβες που θα είχε υποστεί θα εντοπιζόνταν και στην περιοχή της κεφαλής, καθώς από την οπίσθια σύγκρουση αρχικά και από τις ανατροπές του αυτοκινήτου του στη συνέχεια, θα είχε μετατοπιστεί από τη θέση του και το σώμα και η κεφαλή του θα προσέκρουσαν εντός του αυτοκινήτου με αποτέλεσμα κακώσεις και σε άλλα σημεία του σώματός του. Κατά συνέπεια, πρέπει να απορριφθεί, ως ουσιαστικά αβάσιμη, η νομίμως προταθείσα ένσταση που πρόβαλαν οι εναγόμενοι, περί συνυπαιτιότητας του ενάγοντος στο είδος και την έκταση των τραυματισμών του. Αποδείχθηκε, περαιτέρω, ότι ο, κατά τα ανωτέρω, τραυματισμός του ενάγοντος και κυρίως η αριστερού όρχεως, επηρέασε την ψυχολογική του εμφάνισε στυτική δυσλειτουργία και μετατραυματική λαμβάνοντας φαρμακευτική αγωγή και ευρισκόμενος υπό αλλά και ουρολογική παρακολούθηση (βλ. την από 2-9-2015 ιατρική γνωμάτευση του ψυχιάτρου - ψυχοθεραπευτή ... και την από 14-9-2015 ιατρική γνωμάτευση του χειρουργού ουρολόγου-ανδρολόγου, σε συνδυασμό με την ένορκη βεβαίωση του μάρτυρα). Η ψυχοσωματική επιβάρυνση είναι μεγάλη λόγω του ότι βρίσκεται σε παραγωγική ηλικία (45 ετών) και μπορεί σαφώς να προκαλέσει ελάττωση των φυσικών δραστηριοτήτων, μείωση της αποδοτικότητας, απαισιοδοξία, κατάθλιψη, πιθανές διαταραχές ύπνου και κοινωνική απόσυρση. Από όλα τα προαναφερόμενα ιατρικά έγγραφα προκύπτουν αδιαμφισβήτητα τόσο το είδος των τραυματισμών του συγκεκριμένου ενάγοντος, όσο και η εξέλιξη της υγείας του συνεπεία του τραυματισμού του από το ένδικο ατύχημα. Ο ως άνω τραυματισμός του ενάγοντος συνιστά προφανώς παραμόρφωση που επιδρά στο μέλλον του, καθώς μία τέτοια βλάβη αφορά την γενικότερη ποιότητα της ζωής του, αφού αυτή συναρτάται με την υγεία και τη δυνατότητα φυσιολογικής σεξουαλικής ζωής και κοινωνικής δραστηριότητας. Εύλογο είναι ότι η συγκεκριμένη βλάβη επηρεάζει όλη τη ζωή του και την ψυχική του διάθεση αρνητικά, αφού, σε συνδυασμό με την ηλικία του, δημιουργεί μειονεκτικά συμπλέγματα. Για τους λόγους αυτούς πρέπει να του επιδικαστεί ιδιαίτερη, κατά το άρθρο 931 ΑΚ, αποζημίωση, την οποία το Δικαστήριο προσδιορίζει, λαμβανομένης υπόψη της ηλικίας του και της έκτασης της βλάβης που υπέστη, χωρίς την ανάγκη συγκεκριμένου προσδιορισμού της μελλοντικής οικονομικής ζημίας του, στο ποσό των 50.000 ευρώ. Το ως άνω ποσό κρίνεται εύλογο και δίκαιο, ανταποκρινόμενο πλήρως στις αρχές της εύλογης αποζημιώσεως, ενόψει όλων των συνεκτιμωμένων στοιχείων που προαναφέρονται. Περαιτέρω, αποδείχθηκε ότι ο ενάγων δαπάνησε τα ακόλουθα ποσά για νοσήλια και αγορά φαρμακευτικού και παραφαρμακευτικού υλικού: α) 1.023,75 ευρώ για ιδιωτική

συμμετοχή του στα νοσήλια στο Κέντρο Αποκατάστασης «.....» (βλ. τις με αριθ. .../30-6-2015, .../19-7-2015, .../19-7-2015 και .../10-8-2015 αποδείξεις παροχής υπηρεσιών) και β) 161,07 ευρώ για την αγορά φαρμάκων και παραφαρμακευτικών ειδών (βλ. τις από 17-6-2015, ...-2015, 22-6-2015, 30-6-2015, 11-7-2015, 20-8-2015, 21-8-2015 αποδείξεις του φαρμακείου', τις από 19-6-2015 και 26-6-2015 αποδείξεις του φαρμακείου `...', την από 6-9-2015 απόδειξη του φαρμακείου ...` και τις από 6-8-2015 και 10-9-2015 αποδείξεις του φαρμακείου ..), ήτοι συνολικά 1.184,82 ευρώ. Το ένδικο κονδύλιο ποσού 100,20 ευρώ που αφορά δαπάνες διατροφής (χυμούς, καφέ, νερά κλπ.) κατά την παραμονή του στο Κέντρο Αποκατάστασης τυγχάνει απορριπτό ως αβάσιμο στην ουσία, καθώς ο ενάγων παρέμεινε στο ανωτέρω Κέντρο υπό κλειστή νοσηλεία έχοντας κάλυψη πλήρους διατροφής, οι δε επιπλέον δαπάνες στις οποίες προέβη για αγορά των ανωτέρω ειδών δεν συνδέονται αιτιωδώς με το ένδικο ατύχημα, αφού στις σχετικές δαπάνες θα προέβαινε ανεξαρτήτως της νοσηλείας του. Ο ενάγων ισχυρίζεται ότι κατέβαλε σε συγγενικά και φιλικά του πρόσωπα τις δαπάνες καυσίμων για τη μετακίνηση της οικογένειάς του από την Αναγέννηση Σερρών, όπου διαμένουν, στο Λάκκωμα Χαλκιδικής όπου βρίσκεται το Κέντρο Αποκατάστασης «...», δαπανώντας συνολικά το ποσό των 415,00 ευρώ. Το εν λόγω κονδύλιο τυγχάνει απορριπτό ως αβάσιμο στην ουσία, αφενός διότι ο ενάγων νοσηλεύθηκε στο συγκεκριμένο Κέντρο Αποκατάστασης από 29-6-2015 έως 3-8-2015 και οι προσκομιζόμενες αποδείξεις αγοράς καυσίμων αφορούν το χρονικό διάστημα από 14-6-2015 έως 23-8-2015, περιλαμβάνουν δηλαδή και χρονικά διαστήματα κατά τα οποία βρισκόταν είτε στο νοσοκομείο είτε στην οικία του, αφετέρου δεν αποδείχθηκε ότι η οικογένειά του (σύζυγος και τρία ανήλικα τέκνα ηλικίας από 2 έως 9 ετών) τον επισκεπτόταν στο ανωτέρω Κέντρο Αποκατάστασης και μάλιστα με μεγάλη συχνότητα. Περαιτέρω, από κανένα ιατρικό έγγραφο δεν προέκυψε ότι μετά την έξοδό του από το Κέντρο Αποκατάστασης, ο ενάγων χρειάστηκε να μείνει σε ακινησία και δη για διάστημα πέντε μηνών, ούτε ότι ο τραυματισμός του εμπόδιζε, κατά τους κανόνες της κοινής πείρας και λογικής, την αυτοεξυπηρέτησή του στα πλαίσια των καθημερινών ατομικών αναγκών του, αφού είχαν ήδη αφαιρεθεί τα υλικά της σπονδυλοδεσίας. Αντίθετα, αποδείχθηκε ότι μετά την έξοδό του από το νοσοκομείο οι οδηγίες των θεραπόντων ιατρών ήταν να παραμείνει για κλειστή νοσηλεία σε Κέντρο Αποκατάστασης για κινησιοθεραπεία ισχίων και γονάτων και να γίνεται έγερση με τη βοήθεια ζώνης οσφύος, μερική φόρτιση και βάδιση με τραπεζοειδή βακτηρία, ήτοι κινητοποίηση του ενάγοντος αμέσως μετά την έξοδό του από το νοσοκομείο. Μετά, δε, την έξοδό του από το Αποκατάστασης και αφού είχε λάβει τις αναγκαίες φροντίδες με κινησιοθεραπεία και φυσιοθεραπεία για την αποκατάσταση της κινητικότητας των ισχίων του, άρχισε να κινητοποιείται κυρίως με τη βοήθεια", βακτηρίας μασχάλης (βλ. ένορκη βεβαίωση του μάρτυρα ...), εξυπηρετώντας μόνος τις προσωπικές του ανάγκες. Συνεπώς, οι φροντίδες συζύγου του για το αιτούμενο χρονικό διάστημα των πέντε μηνών έγιναν όχι για να υποκαταστήσουν τις υπηρεσίες αποκλειστικής νοσοκόμου, καθώς αποδείχθηκε ότι ο ενάγων δεν έχρηζε παρόμοιων φροντίδων, αλλά από το σύννηδες ενδιαφέρον αυτής προς τον πάσχοντα σύζυγό της και το σχετικό κονδύλιο πρέπει να απορριφθεί, ως ουσιαστικά αβάσιμο. Αποδείχθηκε, περαιτέρω, ότι από την παραπάνω σύγκρουση προξενήθηκαν φθορές στο με αριθ. κυκλοφορίας ... αυτοκίνητο του ενάγοντος της υπό στοιχείο α' αγωγής, εργοστασίου κατασκευής ..., τύπου ..., κυβισμού 1560 c.c., που κυκλοφόρησε για πρώτη φορά στις 5-11-2009, στο οπίσθιο τμήμα του αλλά και περιμετρικά αυτού (βλ. έκθεση αυτοψίας τροχαίας). Συγκεκριμένα, καταστράφηκαν η οροφή, η εσωτερική αριστερή κολώνα, η εμπρόσθια αριστερή πόρτα, το αριστερό πλαϊνό τμήμα, η εξωτερική δεξιά κολώνα, το εμπρόσθιο τμήμα, η μάσκα ψυγείου, τα εμπρόσθια φτερά, το καπό κινητήρα, το εμπρόσθιο παρμπρίζ, οι οπίσθιοι και εμπρόσθιοι φανοί, ο οπίσθιος προφυλακτήρας, η οπίσθια δεξιά πόρτα, τα οπίσθια ρουλεμάν και αμορτισέρ, η οπίσθια δεξιά ζάντα και άλλα μέρη αυτού. Για την αποκατάσταση των ζημιών αυτών (εξαγωγή, επανατοποθέτηση και εργασίες επισκευής), ο ενάγων απαιτείται να δαπανήσει το ποσό των 13.028,11 ευρώ (βλ. την τεχνική έκθεση του πραγματογνώμονα μηχανολόγου μηχανικού ..., σε συνδυασμό με την ένορκη βεβαίωση του μάρτυρα ...). Η αξία του εν λόγω αυτοκινήτου, κατά το χρόνο συζήτησης της αγωγής, ανερχόταν στο ποσό των 7.500,00 ευρώ. Επομένως, η καταστροφή του κρίνεται ολική, λαμβανομένου υπόψη ότι η αποκατάσταση των ανωτέρω ζημιών κρίνεται οικονομικώς ασύμφορη σε σχέση με την αγοραία αξία του κατά το χρόνο της σύγκρουσης, αφού αυτή ξεπερνά κατά πολύ την αγοραία αξία του. Συνεπώς, αφαιρουμένης της υπολειμματικής του αξίας, ποσού 300,00 ευρώ, η ζημία που υπέστη ο ενάγων από την καταστροφή του αυτοκινήτου του ανέρχεται στο ποσό των 7.200,00 ευρώ. Αποδείχθηκε, εξάλλου, ότι πριν από το ένδικο ατύχημα ο ίδιος ενάγων διατηρούσε ατομική επιχείρηση εμπορίας ξηρών καρπών, με έδρα το χωριό Αναγέννηση Σερρών. Εξαιτίας του τραυματισμού του κατέστη ανίκανος προς εργασία έως και το μήνα Δεκέμβριο 2015, λαμβάνοντας σύσταση για αναρρωτική άδεια από τους θεράποντες ιατρούς (βλ. τις προαναφερόμενες ιατρικές γνωματεύσεις του ΓΝΘ `ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ`). Ωστόσο, η επικαλούμενη πρόσληψη του αδελφού του, ... ως υπαλλήλου- αντικαταστάτη του στην επιχείρησή του προκειμένου να παραμείνει σε λειτουργία κατά το χρόνο ανικανότητάς του για εργασία, ουδόλως αποδείχθηκε. Και τούτο διότι αφενός αποδείχθηκε ότι ο αδελφός του ενάγοντος εργαζόταν στην εν λόγω επιχείρηση βοηθώντας τον αδελφό του στην επιχειρηματική του δραστηριότητα και πριν την επέλευση του ενδίκου ατυχήματος, αφού στον ένδικο ατύχημα βρισκόταν μαζί του στη θέση του συνοδηγού κατά τη διαδικασία διανομής προϊόντων σε πελάτες της επιχείρησης του ενάγοντος, αφετέρου ο ενάγων δεν προσκομίζει έγγραφα που να αποδεικνύουν την πρόσληψη του αδελφού του στην επιχείρησή του για το αιτούμενο χρονικό διάστημα. Συνεπώς, το ένδικο κονδύλιο αποζημίωσης για την πρόσληψη ατόμου στην επιχείρησή του, ποσού 4.500,00 ευρώ, πρέπει να απορριφθεί, ως αβάσιμο στην ουσία. Ομοίως, απορριπτό κρίνεται και το ένδικο κονδύλιο για δαπάνες χρήσεως ΤΑΞΙ για τις μετακινήσεις του ενάγοντος από την οικία του προς τα ιατρεία των θεραπόντων ιατρών που τον παρακολουθούσαν για το χρονικό διάστημα έως το τέλος του έτους 2015, συνολικού ποσού 1.306,56 ευρώ, καθώς δεν αποδείχθηκαν οι επικαλούμενες επισκέψεις στους ιατρούς που τον παρακολουθούσαν με τη συχνότητα την οποία επικαλείται ο ενάγων και επιπλέον δεν προσκομίζονται σχετικές αποδείξεις από τις οποίες να προκύπτει η ανωτέρω αιτούμενη δαπάνη. Αποδείχθηκε, ακολούθως, ότι η δυσμενής εξέλιξη της υγείας του ενάγοντος της υπό στοιχείο α' αγωγής συνεπεία του τραυματισμού του, η οποία εξακολουθεί να δημιουργεί προβλήματα στην καθημερινότητά του και στην κοινωνική και σεξουαλική του ζωή, επέφεραν στην ψυχολογική του κατάσταση δυσμενείς συνέπειες, με αποτέλεσμα να υποστεί ηθική βλάβη, προς

αποκατάσταση της οποίας δικαιούται χρηματικής ικανοποίησης. Το ποσό της χρηματικής αυτής ικανοποίησης, λαμβανομένων υπ' όψη των συνθηκών επέλευσης του ατυχήματος, της αποκλειστικής υπαιτιότητας του πρώτου εναγομένου στην επέλευση αυτού, της ολοσχερούς καταστροφής του αυτοκινήτου του, της φύσεως των τραυματισμών του και του χρονικού διαστήματος που κατέστη ανίκανος προς εργασία, της ηλικίας του (45 ετών) και του μεγέθους ταλαιπωρίας και στενοχώριας που υπέστη, πρέπει να καθορισθεί στο ποσό 50.000,00 ευρώ, μειωμένο κατά το ποσό των 44,00 ευρώ που προτίθεται, ιώσει από το ποινικό δικαστήριο παριστάμενος ως πολιτικώς ενάγων, το οποίο, μετά την στάθμιση των κατά νόμο στοιχείων, κρίνεται εύλογο (άρθρο ΑΚ). Αποδείχθηκε, ακολούθως, αναφορικά με την υπό στοιχείο β' συνεκδικαζόμενη αγωγή, ότι ο ενάγων, ..., κατά τη διακομιδή του στο ΓΝΘ «Γ.ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ» διαπιστώθηκε ότι υπέστη επιπολής τραυματισμό κεφαλής με συνοδό άλγος και ζάλη και πιθανό εξάρθρημα δεξιάς ακρωμιοκλειδικής, τέθηκε ανάρτηση δεξιού άνω άκρου, έγινε νευροχειρουργική εκτίμηση και αξονική τομογραφία εγκεφάλου η οποία κατέδειξε τραυματισμούς χωρίς καταστροφικές ή σοβαρές συνυπάρχουσες παθήσεις και αφού νοσηλεύθηκε για μία ημέρα, εξήλθε στις 15-6-2015 με βελτίωση και οδηγίες για αποφυγή εργασιών για ένα μήνα (βλ. τα από 15-6-2015 ενημερωτικό σημείωμα και εξιτήριο του ανωτέρω νοσοκομείου). Στις 20-7-2015 εξετάσθηκε στα εξωτερικά ιατρεία του ίδιου νοσοκομείου και κρίθηκε ότι δύναται να πραγματοποιεί ελεύθερα άσκηση και εργασία (βλ. την με αριθ. 2926/20-7-2015 ιατρική βεβαίωση - γνωμάτευση του ανωτέρω νοσοκομείου). Στις 29-3-2016 υποβλήθηκε σε ακτινογραφία δεξιού ώμου η οποία κατέδειξε στένωση της ακρωμιοκλειδικής διάρθρωσης (υπερξάρθρημα) και οστεοφυτικό σχηματισμό στο περιφερικό τριτημόριο της κλείδας (βλ. το από 29-3-2016 πόρισμα ακτινολογικής εξέτασης του διαγνωστικού κέντρου Πύλης Αξίου Θεσσαλονίκης). Την 1-4-2016 εξετάσθηκε από τον ιατρό χειρουργό ορθοπεδικό, ο οποίος του συνέστησε πρόγραμμα φυσιοθεραπειών και αναλγητική αγωγή (βλ. την από 1-4-2016 ιατρική γνωμάτευση του άνω ιατρού και το με αριθ./1-4-2016 παραπεμπτικό για δέκα φυσιοθεραπείες). Από την ανωτέρω σε βάρος του αδικοπραξία, ο ενάγων της υπό στοιχείο β' αγωγής υπέστη ηθική βλάβη, προς αποκατάσταση της οποίας δικαιούται χρηματικής ικανοποίησης. Το ποσό της χρηματικής αυτής ικανοποίησης, λαμβανομένων υπ' όψη των συνθηκών επέλευσης του ατυχήματος, της αποκλειστικής υπαιτιότητας του πρώτου εναγομένου στην επέλευση αυτού, του μεγέθους του τραυματισμού του, της ηλικίας του (39 ετών) και του μεγέθους της ταλαιπωρίας και στενοχώριας που υπέστη, πρέπει να καθορισθεί στο ποσό των 7.000,00 ευρώ, αφού αφαιρεθεί το ποσό των 44,00 ευρώ το οποίο επιφυλάχθηκε να αξιώσει από το ποινικό δικαστήριο παριστάμενος ως πολιτικώς ενάγων, το οποίο ακολούθως: Α) Αναφορικά με την υπό στοιχείο (σ') αγωγή, να υποχρεωθούν οι εναγόμενοι, ευθυνόμενοι εις ολόκληρον, να καταβάλουν στον ενάγοντα το ποσό των 40.000,00 ευρώ (30.000,00 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης, αφού αφαιρεθεί το ποσό των 44,00 ευρώ το οποίο επιφυλάχθηκε να αξιώσει παριστάμενος ως πολιτικώς ενάγων στην ποινική δίκη + 10.000,00 ευρώ ως αυτοτελή αποζημίωση εκ του άρθρου 931 ΑΚ) και να αναγνωρισθεί ότι οφείλουν να του καταβάλουν το ποσό των 68.384,82 ευρώ (20.000,00 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης + 40.000,00 ευρώ ως αυτοτελή αποζημίωση εκ του άρθρου 931 ΑΚ + 1.184,82 ευρώ για ιατρικές δαπάνες + 7.200,00 ευρώ για την καταστροφή του οχήματος του), με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής και μέχρι την ολοσχερή εξόφληση. Η απόφαση πρέπει να κηρυχθεί προσωρινά εκτελεστή, ως προς την καταψηφιστική της διάταξη, διότι η επιβράδυνση της εκτελέσεως θα επιφέρει στον ενάγοντα σημαντική ζημία (άρθρο 908§1 εδ. δ' ΚΠολΔ). Το παρεπόμενο, όμως, αίτημα περί απαγγελίας προσωπικής κράτησης σε βάρος του πρώτου εναγομένου πρέπει να απορριφθεί, καθόσον δεν προέκυψαν οι προς τούτο απαιτούμενοι ειδικοί όροι, όπως κακή πίστη αυτού, αφερεγγυότητα, αποστέρηση της περιουσίας του κλπ, ενόψει και της εγγυητικής ευθύνης της δεύτερης εναγομένης ασφαλιστικής εταιρίας, η φερεγγυότητα της οποίας δεν αμφισβητείται ειδικά από τον ενάγοντα. Τέλος, οι εναγόμενοι πρέπει να καταδικαστούν στην καταβολή μέρους των δικαστικών εξόδων του ενάγοντος, που αντιστοιχεί στο ποσοστό της ήττας τους (άρθρο 178§1 ΚΠολΔ). Β) Αναφορικά με την υπό στοιχείο (β') αγωγή, να αναγνωρισθεί ότι οι εναγόμενοι, ευθυνόμενοι εις ολόκληρον, οφείλουν να καταβάλουν στον ενάγοντα το ποσό των 7.000,00 ευρώ, αφού αφαιρεθεί το ποσό των 44,00 ευρώ το οποίο επιφυλάχθηκε να αξιώσει παριστάμενος ως πολιτικώς ενάγων στην ποινική δίκη, με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής και μέχρι την ολοσχερή εξόφληση. Τέλος, οι εναγόμενοι πρέπει να καταδικαστούν στην καταβολή μέρους των δικαστικών εξόδων του ε που αντιστοιχεί στο ποσοστό της ήττας τους (άρθρο 178§1 ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΣΥΝΕΚΔΙΚΑΖΕΙ τις με αριθ. καταθέσεως/2015 (υπό στοιχείο α' και .../2016 (υπό στοιχείο β') αγωγές, αντιμωλία των διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την με αριθ. καταθέσεως/2015 (υπό στοιχείο α') αγωγή.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τους εναγόμενους, ευθυνόμενους εις ολόκληρον, να καταβάλουν στον ενάγοντα το ποσό των σαράντα χιλιάδων (40.000,00) ευρώ, με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής και μέχρι την ολοσχερή εξόφληση.

ΚΗΡΥΣΣΕΙ την απόφαση, ως προς την αμέσως ανωτέρω καταψηφιστική της διάταξη, προσωρινά εκτελεστή.

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΙ ότι οι εναγόμενοι, ευθυνόμενοι εις ολόκληρον, οφείλουν να καταβάλουν στον ενάγοντα το ποσό των εξήντα οκτώ χιλιάδων τριακοσίων ογδόντα τεσσάρων ευρώ και ογδόντα δύο ευρώ (68.384,82 ευρώ), με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής και μέχρι την ολοσχερή εξόφληση.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τους εναγόμενους στην καταβολή μέρους των δικαστικών εξόδων του ενάγοντος, τα οποία ορίζει στο ποσό των τριών χιλιάδων τριακοσίων (3.300,00) ευρώ.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την με αριθ. καταθέσεως ../2016 (υπό στοιχείο β') αγωγή.

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΙ ότι οι εναγόμενοι, ευθυνόμενοι εις ολόκληρον, οφείλουν να καταβάλουν στον ενάγοντα το ποσό των επτά χιλιάδων (7.000,00) ευρώ, με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής και μέχρι την ολοσχερή εξόφληση.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τους εναγόμενους στην καταβολή μέρους των δικαστικών εξόδων της ενάγουσας, τα οποία ορίζει στο ποσό των τετρακοσίων πενήντα (450,00) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στη Θεσσαλονίκη, στο ακροατήριό του και σε έκτακτη δημόσια αυτού συνεδρίαση, στις 25 Μαΐου 2017.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Π.Β.